

Notat

MILJØMINISTERIET

Miljøstyrelsen

Jura
J.nr. 1013-0009
Ref. JCH/LBJ/AXB
Den 28. marts 2006

NOTAT

**vedrørende høringssvar til udkast til lov om et kvalitetsstyringsystem
for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet**

Udkastet blev sendt i ekstern høring den 25. januar 2006 med frist for at afgive høringssvar den 20. februar 2006.

Udkastet blev sendt til høring hos en bred kreds af myndigheder og organisationer.

Miljøstyrelsen har modtaget i alt 37 høringssvar, hvoraf 15 myndigheder og organisationer oplyser, at man ikke har bemærkninger til lovforslaget eller at man ønsker loven velkommen.

Langt hovedparten af høringssvarene, der bredt dækker de myndigheder og organisationer, der har interesse i natur- og miljøområdet, bakker op om etableringen af en kvalitetsstyringsordning i kommunerne. Ingen høringssvar udtrykker betænkeligheder, der kan opfattes som modstand mod, at ordningen etableres. "Niveauet" for ordningen er der også generelt tilfredshed med, både set ud fra den faglige og den praktiske gennemførelse. Der er en række konstruktive forslag til ændringer, hvor flere har ført til ændringer af lovforslaget. Flere interesseorganisationer tilkendegiver, at man meget gerne vil bidrage i forbindelse med opfølgningen af ordningen i kommunerne.

Landbrugsraadet og Dansk Landbrug har bemærket, at der som supplement til kvalitetsstyringsordningen bør udstedes klare faglige og juridiske retningslinjer til brug for kommunernes sagsbehandling.

Foruden de ændringer, der fremgår af dette notat, er der foretaget korrektioner i lovforslaget efter drøftelser med Justitsministeriet.

Svarene har især berørt følgende punkter:

1. Tidsfrister, herunder for certificering
2. Lovgivning omfattet af ordningen
3. Forpligtede myndigheder
4. Obligatorisk ordning, herunder obligatorisk certificering
5. Forholdet til andre kendte kvalitetsstyringsystemer
6. Kravene til offentliggørelse, herunder omfanget og hyppighed

7. Bureaucrati som følge af ordningen, herunder at det ikke må medføre en forlænget sagsbehandlingstid.
8. Lokale kvalitetsmål og -politikker.
9. Udvidelse af den/de systemansvarliges opgaver.
10. Løbende revurdering og opdatering af Miljøministeriets, KLs og ARFs standardprocedurer.
11. Håndhævelse og sanktionsmuligheder.
12. Afgrænsningen af bemyndigelsesbestemmelserne.
13. Nærmere uddybning af ordningens formål, herunder fastlæggelse af kvalitetsniveau.
14. Inddragelse af sektorplaner under lovforslaget
15. Evaluering af kvalitetsstyringssystemet
16. Indberetning
17. Omfanget af pligten til koordinering

I det følgende gennemgås de væsentligste hørings svar til de ovenfor nævnte punkter. Kommentarer hertil er anført i kursiv.

Det skal bemærkes, at hørings svarene kun er gengivet i hovedtræk. Ønskes detaljerede oplysninger om svarenes indhold, henvises der til de fremsendte hørings svar.

Generelle bemærkninger

Ad 1. Tidsfrister, herunder for certificering

KL anfører generelt, at tidsplanen for gennemførelse af systemet i kommunerne er meget knap, og at det er givet, at langt fra alle omstillingsprocesser vil være afsluttet 1. januar 2007.

KL mener, at kravet om recertificering mindst hver 3. år bør ændres til hvert 4. år, idet certificeringsperioden da vil komme til at hænge bedre sammen med den kommunale beslutningsproces og dermed give systemet en bedre politisk forankring. KL peger på, at der dermed skabes en naturlig kobling til de målsætninger, der fastsættes for hver enkelt valgperiode, fx i forbindelse med kommune- og lokalplaner, virksomhedsplaner, affaldsregulativer, agenda 21 strategier mv. Samtidig er det også normalt, at intern rammestyrelse af kommunale enheder, hvor mål og krav til serviceniveauet og sagsbehandling osv. fastsættes, løber over en 4-årig periode. KL ser det som en klar styrkelse af systemet, hvis den løbende interne og eksterne evaluering knyttes sammen med den politiske beslutningsproces, idet der på den måde skabes et mere naturligt politisk fokus på kvalitetsstyringen.

KL finder det herudover problematisk at fastsætte førstegangscertificeringen til 1. januar 2010, idet tidsplanen kan give flere kommuner problemer med at kunne opnå certificering, fordi der ikke vil være mulighed for at gennemføre en systematisk evaluering (intern audit) af de senest implementerede procedurer. KL foreslår derfor, at kommunerne skal certificeres første gang inden udgangen af indeværende valgperiode for så vidt angår de procedurer, der er indført pr. 1. januar 2007, mens resten først kommer med ved næste certificeringsrunde, som foreslås i perioden 2011 – 13. Alternativt

mener KL, at førstegangscertificeringen må udskydes til 2011 – 13, hvor KL i givet fald er indforstået med, at dette vil forudsætte en kommunal forpligtelse til fx i 2009 over for Miljøministeriet at skulle redegøre for fremdriften i implementeringen af systemet.

CO-Industri finder, at spørgsmålet om hvordan en kommune varetager sine opgaver bør være det politiske systems afgørelse, og udtrykker i forlængelse heraf en undren over, at kommunerne skal underlægges obligatorisk akkrediteret certificering.

Det Økologiske Råd finder, at fristen for opnåelse af certificering bør rykkes frem til den 1. januar 2008.

FAKS finder, at den foreslåede frist for kommunernes implementering af de tværgående procedurer den 1. januar 2007 forlænges til 1. januar 2009, og fristen for førstegangscertificeringen udskydes til 1. januar 2011.

Affald Danmark påpeger, at fristen den 1. januar 2007 til at indføre de centrale, tværgående politikker samt kvalitetsmål og –politikker kan vise sig at blive meget kort for de kommunale fællesskaber, idet opgavefordelingen mellem kommunerne og de kommunale fællesskaber endnu ikke er fastlagt.

Miljøministeriets bemærkninger

Ministeriet er enig med KL i, at det politiske ejerskab til kvalitetsstyringssystemet specielt m.h.t. fastlæggelsen af kvalitetspolitik og kvalitetsmål vil styrke systemet.

Det er ministeriets opfattelse, at systemet med baggrund i lovforslagets bestemmelser i alle tilfælde vil sikre den nødvendige kontinuitet i systemet, uafhængig af valget til kommunalbestyrelsen, ligesom fastlæggelsen af kvalitetspolitik og kvalitetsmål kan ske på et hvilket som helst tidspunkt og således ikke er afhængig af certificeringstidspunktet.

Miljøministeriet er dog indstillet på at ændre certificeringscyklus således, at recertificering finder sted hvert 4. år og ikke hvert 3. år, idet Miljøministeriet ikke ser, at dette på nogen måde vil svække systemet men måske ligefrem – ifølge KL – vil betyde en styrkelse pga. den bedre mulighed for politisk ejerskab til systemet. Certificeringshyppigheden har således ingen konsekvenser for systemet i øvrigt, herunder heller ikke for gennemførelsen af den eksterne audit, kravet til ledelsens evaluering af systemet osv.

M.h.t. førstegangscertificeringen er KL og Miljøministeriet, efter at have drøftet tidsplanen, enige om, at certificering vil kunne gennemføres inden 1. januar 2010, idet det ikke vil være en forudsætning for certificering, at der skal være gennemført en systematisk evaluering (intern audit) af de senest implementerede procedurer, men at certificering vil kunne gennemføres umiddelbart efter, at disse procedurer er indført. Der er således enighed mellem KL og Miljøministeriet om, at kadencen for recertificering ændres fra 3 til 4 år, mens lovforslagets tidsfrist for indførelse og anvendelse af de samlede procedurer samt for opnåelse af certificering fastholdes.

M.h.t. CO-Industris bemærkninger om den obligatoriske akkrediterede certificering bemærkes, at var enighed herom der i Kvalitetsstyringsudvalget – også fra KL's side.

M.h.t. at rykke fristen for certificering frem til 1. januar 2008 må dette siges at være praktisk umuligt, jf. ovenstående.

M.h.t. FAKS' forslag om generelt at forlænge fristerne med 2 år, og KLs generelle betænkeligheder ved den knappe tidsplan kan ministeriet oplyse, at fristen den 1. januar 2007 har sin baggrund i, at det er på det tidspunkt, at der sker en overførsel af opgaver fra amterne til kommunerne. Som et element i en hurtig opbygning af ekspertise og sikring af et højt kvalitetsniveau i de kommunale natur- og miljøforvaltninger ønsker regeringen, at der på dette tidspunkt er etableret et kvalitetsstyringssystem i kommunerne.

Miljøministeriet vil i samarbejde med KL og Amtsrådsforeningen udarbejde et sæt standardprocedurer som en hjælp til kommunernes rettidige indførelse af de centrale systemprocedurer. Ved indførelse og eventuel tilpasning af de tilbudte standardprocedurer, fastsættelse af politikker og mål samt indførelse og anvendelse af en kvalitetshåndbog vil kommunerne kunne opfylde de krav, der stilles pr. 1. januar 2007. Herudover udarbejdes også standardprocedurer for sagsbehandlingen af en række opgaver på natur- og miljøområdet. Disse forventes at foreligge i sommeren 2006. Standardprocedurerne hjælper kommunerne til at opfylde forpligtelsen til at have udarbejdet de relevante sagsbehandlingsprocedurer pr. 1. januar 2010, hvor kvalitetsstyringssystemerne skal være fuldt udbyggede

Affald Danmark har påpeget, at opgavefordelingen mellem de kommunale fællesskaber og kommunerne endnu ikke fastlagt og at fristerne for de kommunale fællesskaber derfor bør forlænges. Da affaldsselskaber typisk kun har driftsopgaver er det ministeriets vurdering, at affaldsselskaberne som hovedregel ikke vil være omfattet af lovforslaget. På den baggrund har Affald Danmarks bemærkninger ikke givet anledning til at ændre fristerne.

KL's bemærkninger har givet anledning til at ændre kadencen for recertificering fra 3 til 4 år.

Øvrige bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget

Ad 2. Lovgivning omfattet af ordningen

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri finder, at andre ministeriers lovgivning skal kunne inddrages under loven, særligt lov om drift af landbrugsjorder. Anden lovgivning, herunder EU-lovgivning, som stiller krav til den miljø- og naturkontrol, som foretages af kommunerne, foreslås også omfattet af loven – særligt reglerne om krydsoverensstemmelse.

Landbrugsrådet finder, at listen over omfattede love (lovforslagets § 2) ikke bør afholde myndighederne fra også at anvende kvalitetsstyringsordningen på andre lovområder.

Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, Landbrugsrådet, DANVA og Beredskabsstyrelsen finder, at planloven som helhed skal omfattes af kvalitetsstyringsloven.

Det Økologiske Råd finder, at landzonesager skal være omfattet af kvalitetsstyringsloven.

Miljøministeriets bemærkninger:

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger er lovforslaget udarbejdet i nøje overensstemmelse med kvalitetsstyringsudvalgetes anbefalinger som de fremgår af rapporten: "Etablering af en kvalitetsstyringsordning på natur- og miljøområdet". Rapportens anbefalinger vedrører lovgivning indenfor miljøministeriets ressort.

Ministeriet er enig i, at administrationen indenfor de enkelte dele af natur- og miljøområdet ofte hænger sammen med reguleringer efter andre ministeriers lovgivning, som der enten skal tages hensyn til eller samtidig meddeles tilladelse efter – f.eks. vejlovgivningen og landbrugslovgivningen. Hvor kommunerne også har kompetencen til at træffe afgørelse efter denne anden lovgivning, kunne kvalitetsstyringssystemet måske med fordel – og frivilligt – anvendes i den samlede sagsbehandling.

På grund af sammenhængen mellem administrationen af VVM-reglerne efter planloven og behandlingen af ansøgninger om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelsesloven er det hensigtsmæssigt, at begge regelsæt omfattes af kvalitetsstyringsordningen. Planlægningsopgaverne efter planloven er velkendte opgaver for kommunerne og de løses efter de særlige procedurer, der fremgår af planloven. Disse opgaver er af en anden karakter end natur- og miljøopgaverne, og behovet for en kvalitetsstyringsordning vil ikke være til stede på samme måde.

For så vidt angår landzonesagerne bemærkes, at ændringen af planlovens landzonebestemmelser i 2002 er omfattet af regeringens forsøg om lovovertvåning. Ændringerne i loven gik dels på nogle materielle ændringer/forenklinger, og dels blev kompetencen til at træffe afgørelse i landzonesagerne overført fra amterne og HUR til kommunerne. Formålet med lovovertvåningen er at styrke og systematisere vurderingerne af, om de mål, der sættes for lovgivningen bliver nået, og om forudsætningerne holder. På baggrund af en undersøgelse fra AKF fremsendte miljøministeren i juni 2005 en redegørelse til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, hvor det blev tilkendegivet, dels at man ikke fandt grundlag for ændringer og dels, at der vil blive lavet en opfølgende undersøgelse for sager efter 2003. På denne baggrund skønnes det ikke hensigtsmæssigt at stille krav til kommunerne om også at lade disse sager omfatte af det obligatoriske kvalitetsstyringssystem.

Som anført ovenfor omfatter lovforslaget, i overensstemmelse med rapportens anbefalinger, lovgivning inden for Miljøministeriets ressort.

Det er ministeriets opfattelse, at forordningerne og de nærmere regler om udtagning af bedrifter og afrapportering hører under Fødevarerministeriets ressort og derfor ikke, jf. ovenstående om afgrænsningen i kvalitetsstyringsudvalgets rapport, bør omfattes af lovforslaget. Selve tilsynet med overholdelsen af miljøregler er allerede omfattet af lovforslaget.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

Ad 3. Forpligtede myndigheder

KL finder, at også Miljøministeriet og regionerne bør være omfattet af kvalitetsstyringsordningen.

DAKOFA finder, at Miljøministeriets decentrale centre burde forpligtes direkte efter loven til at indføre et kvalitetsstyringssystem på linje med kommunerne.

FAKS finder, at hele den offentlige administration (inkl. stat og regioner) skal underlægges kvalitetsstyringslovens krav.

DANVA bakker op om, at kvalitetsstyringsordningen indføres frivilligt i de 7 centre under Miljøministeriet og forventer, at dette også gælder reglerne om offentlighed.

DANVA bemærker i øvrigt, at det burde overvejes, om de myndighedsopgaver, der foregår i andet regi end i kommunale fællesskaber, skal omfattes af loven. DANVA peger på, at sådanne opgaver varetages i forsyningsselskaber, der ikke nødvendigvis er godkendt efter den kommunale styrelseslov. DANVA henviser til, at der som led i regeringens serviceeftersyn af vandsektoren i øjeblikket er lagt op til en obligatorisk selskabsgørelse, som må forventes at medføre, at endnu mere sagsforberedende arbejde fjernes fra den kommunale forvaltning. DANVA gør også problemstillingen gældende i relation til andre underleverandører og nævner som eksempel, at rådgivere bevæger sig langt ind i det sagsforberedende arbejdsområde ved udformning af eksempelvis sektorplaner.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri finder, at andre statslige institutioner, der udfører kontrolopgaver i medfør af de omfattede love, også skal være omfattet af kvalitetsstyringsloven.

DAKOFA finder, at lovbemærkningerne om, hvornår et kommunalt fællesskab er omfattet af lovens krav, er uklare.

Herudover finder DAKOFA, at forventningerne til den tilkøbte kompetence bør præciseres i loven. DAKOFA henviser i den forbindelse til, at affaldsselskaber i en række tilfælde forestår en vis myndighedsudøvelse, og at der eksisterer en diffus grænse mellem drift og myndighedsudøvelse. Dette medfører ifølge DAKOFA, at det er svært at gennemskue, hvorvidt lovens krav vil være gældende i disse situationer.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet vil – for så vidt angår de 7 decentrale statslige miljøcentre – på frivillig basis indføre et kvalitetsstyringssystem, som lever op til kravene i lovforslaget, herunder også reglerne om offentlighed, som DANVA spørger til. At der alene indføres et kvalitetsstyringssystem på centrene skyldes, at de vil blive de mest centrale aktører i relation til de direkte borger- og virksomhedsrettede myndighedsopgaver.

M.h.t. regionerne er der tale om meget begrænsede opgaver – først og fremmest på jordforureningsområdet og råstofområdet, hvor der tilmed er tale om en direkte videreførelse af opgaverne fra amterne. Regionerne bliver blot større end de nuværende amter og vil i øvrigt være bemandede med de samme medarbejdere, som amterne har i dag. Derfor er det ikke fundet nødvendigt at indføre en kvalitetsstyringsordning på dette myndighedsniveau.

Ligesom Miljøministeriet frivilligt vælger at lade ministeriets 7 decentrale enheder indføre et kvalitetsstyringssystem, der lever op til kravene i lovforslaget, kan andre ministerier og styrelser på tilsvarende vis indføre et kvalitetsstyringssystem, herunder for kontrolopgaver i medfør af de love, der er omfattet af lovforslaget.

Afgørende for, om et kommunalt fællesskab er omfattet af lovforslaget, er, om fællesskabet med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, jordforureningsloven eller vandforsyningsloven har fået overført myndighedskompetence fra kommunen. Er dette tilfældet, skal det kommunale fællesskab indføre og anvende et kvalitetsstyringssystem til løsning af disse myndighedsopgaver.

Når et kommunalt fællesskab er omfattet af lovforslaget, gælder hele regelsættet/systemet for den sagsbehandling, fællesskabet har fået overført fra kommunen – dvs. både formulering af kvalitetspolitik og -mål og procedurer, indberetning, certificering mv.

De kommunale fællesskaber er kun omfattet af lovforslaget for så vidt angår sagsbehandling, dvs. at sondringen mellem driftsopgaver og sagsbehandling er afgørende for, om det kommunale fællesskab er omfattet af lovforslaget.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

Ad 4. Obligatorisk ordning, herunder obligatorisk certificering

FAKS finder, at kvalitetsstyring alene bør indføres i kommunerne ad frivillighedens vej.

CO-Industri finder, at spørgsmålet om hvordan en kommune varetager sine opgaver bør være det politiske systems afgørelse, og udtrykker i forlængelse heraf en undren over, at kommunerne skal underlægges obligatorisk akkrediteret certificering.

Miljøministeriets bemærkninger:

I Kvalitetsstyringsudvalget var der enighed om, at ordningen skal være obligatorisk – også fra KL's side.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

Ad 5. Forholdet til andre kendte kvalitetsstyringssystemer

FAKS finder, at kommunerne bør anvende et allerede udviklet og gennemprøvet kvalitetsstyringssystem i stedet for lovens.

DANVA finder, at der i bemærkningerne bør skrives mere om kommunernes muligheder for at anvende et allerede kendt miljøledelses- og kvalitetsstyringssystem. DANVA mener yderligere, at der er behov for at udarbejde et brodokument med krydsreference mellem allerede idrifttagne systemer hos kommunerne og lovforslagets kvalitetsstyringssystem.

Miljøministeriets bemærkninger:

Der er tale om et system, der i høj grad bygger på eksisterende og velkendte krav til kvalitetsstyringssystemer, som mange virksomheder og også visse kommuner har indført på frivilligt grundlag. Men det er samtidig skræddersyet til kommunernes natur- og miljøadministrationer, og sætter fokus på nogle centrale problemstillinger som fx kompetencespørgsmål og samarbejde over kommunegrænserne. Der er også lagt vægt på, at ordningen vil kunne kombineres med andre administrationsområders eventuelle kvalitetsstyringssystemer.

Kommuner, der allerede har indført et kvalitetsstyringssystem, skal vurdere, om deres system lever op til kravene i lov og den bekendtgørelse, der forventes udstedt i medfør heraf, eller om der er behov for at tilpasse systemet. Certificering skal ske på baggrund af loven og bekendtgørelsen, og ikke på baggrund af internationale standarder.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

Ad 6. Kravene til offentliggørelse, herunder omfanget og hyppighed

KL finder, at offentliggørelsen af kvalitetsstyringssystemets indsats og resultater bør omfatte en fyldestgørende beskrivelse af systemets opbygning, bestanddele, politikker og mål. Herudover bør beskrivelsen inkludere en beskrivelse af centrale procedurer for eksempelvis intern og ekstern audit, kompetencestyring og løbende evaluering. KL finder, at det er formålet at offentliggøre information, som er relevant for borgere og virksomheder. I denne sammenhæng mener KL, at kravet om offentliggørelse af procedurer af særlig interesse for offentligheden er problematisk, idet det vil være særdeles vanskeligt teknisk og sikkerhedsmæssigt at sikre, at offentligheden via kommunens hjemmeside vil kunne skaffe sig adgang til kommunens sagsbehandlingsprocedurer, og idet det vil være særdeles subjektivt, hvilke procedurer offentligheden vurderer, er de mest interessante. KL foreslår derfor, at lovforslagets bemærkninger præciseres i overensstemmelse med ovenstående forslag.

Danmarks Naturfredningsforening finder, at det i mindre grad er interessant med offentliggørelse af arbejdsgange og sagsbehandlingstider – men i højere grad vigtigt og substantielt at forholde sig til kvalitetsstyringssystemets konsekvenser, positive som negative, for naturen og miljøet.

Det Økologiske Råd finder, at kommunens kvalitetspolitik og –håndbog skal være tilgængelige for offentligheden. Herudover mener rådet, at kommunerne foruden en årlig statusopgørelse løbende skal orientere offentligheden om ændringer i kvalitetspolitik og –mål, kvalitetshåndbog og procedurer.

DANVA nævner, at forsyningerne har interesse i at have adgang til beskrivelse af procedurerne – bl.a. de procedurer, som har relation til sagsbehandlingen på vandområdet.

Miljøministeriets bemærkninger:

Offentliggørelse er et væsentligt element i kvalitetsstyringssystemet. Det er centralt, at borgere og virksomheder får centrale oplysninger om kommunernes kvalitetsstyringssystemer på en overskuelig måde. Ministeriet kan på den baggrund tilslutte sig KLs model for offentliggørelse, idet det dog vurderes nødvendigt, at kommunerne samtidig gør opmærksom på, at der kan søges aktindsigt i de procedurer, som udgør kvalitetsstyringssystemerne.

Præsentationen af kvalitetspolitikken og –målene, resultatet af kommunens egen evaluering af systemet og certificeringen, en fyldestgørende beskrivelse af selve systemet samt oplysning om muligheden for at søge om aktindsigt i sagsbehandlerprocedurerne, vil skabe synlighed omkring kommunens sagsbehandling, hvilket er intentionen med lovens bestemmelse.

Det vil derfor blive præciseret i lovbemærkningerne til § 16, at kravet om offentliggørelse ikke omfatter offentliggørelse af selve procedurerne, men i stedet en fyldestgørende beskrivelse af systemets opbygning og bestanddele. Herudover skal kommunen offentliggøre sine vedtagne kvalitetsmål og -politikker, resultatet af kommunens evaluering af kvalitetsstyringssystemet samt oplysninger om kommunens opnåelse, vedligeholdelse og eventuelle fortabelse af certificering. Samtidig skal offentliggørelsen indeholde en oplysning til borgere og virksomheder om adgangen til at søge aktindsigt efter de almindeligt gældende regler herom.

Bemærkningerne er således justeret i forhold til ovenstående.

Ad 7. Bureaucrati som følge af ordningen, herunder at det ikke må medføre en forlænget sagsbehandlingstid

KL understreger vigtigheden af, at systemet opbygges så ubureaukratisk som muligt, og foreslår, at dette understreges yderligere i bemærkningerne, bl.a. ved indledningsvis i lovbemærkningerne at komme med en kort beskrivelse af processen ved etableringen af systemet. Som eksempel på et område, hvor man bør være særlig opmærksom på ikke at blive for specifik, har KL nævnt bestemmelserne og procedurerne vedr. kompetencer.

Affald Danmark og **DAKOFA** finder, at kvalitetsstyringssystemet skal opbygges så ubureaukratisk som muligt, således at ressourceforbruget ved anvendelsen af systemet bliver minimeret mest muligt.

DIF advarer mod, at kvalitetsstyringssystemet vil kunne medføre øget bureaukrati, som kan indebære længere sagsbehandlingstider.

Dansk Landbrug finder, at det er afgørende, at den administrative ressourceanvendelse til indførelse og drift af kvalitetsstyringssystemet ikke bevirker en forlænget sagsbehandlingstid.

Miljøministeriets bemærkninger:

Ministeriet kan tilslutte sig, at ordningen skal være så ubureaukratisk som muligt og ikke må medføre forlængede sagsbehandlingstider. Der er tale om et system, der bygger på eksisterende og velkendte krav til kvalitetsstyringssystemer, som mange virksomheder men også visse kommuner har indført på frivilligt grundlag. Men det er samtidig søgt skræddersyet til kommunernes natur- og miljøadministrationer, og sætter fokus på de centrale problemstillinger som fx kompetencespørgsmål og samarbejde over kommunegrænserne. Samtidig er det gennem krav om løbende vedligeholdelse og forbedring af systemet sikret, at opgaverne ikke varetages efter forældede og utidssvarende procedurer. Der er også lagt vægt på, at ordningen vil kunne kombineres med andre administrationsområders eventuelle kvalitetsstyringssystemer.

Selvom kommunerne og amterne ikke i dag har indført et egentligt kvalitetsstyringssystem, har både kommuner og amter solide erfaringer med forskellige former for kvalitetssikring. Det har været en vigtig præmis for udarbejdelsen af lovforslaget, at kommunerne i høj grad kan genbruge disse erfaringer i det nye system.

Såfremt indførelsen af et kvalitetsstyringssystem tilpasses de konkrete opgaver, er det erfaringen fra især virksomhedsområdet, at der kan indhøstes rationaliseringsgevinster, som kan anvendes til en forbedring af opgavevaretagelsen.

Bemærkningerne har givet anledning til, at det er tydeliggjort visse steder i bemærkningerne, at systemet opbygges så ubureaukratisk som muligt, herunder KL's ønske om en indledningsvis beskrivelse af processen ved etableringen af systemet.

Ad 8. Lokale kvalitetsmål og -politikker

KL finder det afgørende, at der ikke sker nogen indblanding i indholdet eller niveauet af den kvalitetspolitik- og mål, som kommunen fastlægger. Det bør derfor fremgå tydeligt af lovforslaget og/eller bemærkningerne, at miljøministeren eller andre ikke kan fastsætte regler om indhold og niveauet af kommunernes kvalitetspolitik og – mål udover dem, som måtte fremgå af den til enhver tid gældende sektorlovgivning.

DIF finder, at kvalitetsstyringsloven giver mulighed for mange politiske skøn ved fastsættelsen af mål og politikker, hvilket kan medføre, at ensartede sager som følge af politiske vurderinger og skøn bliver behandlet meget forskelligt fra kommune til kommune.

Emballageindustrien finder, at der i loven i relation til de lokale kvalitetsmål sker en sammenblanding mellem interne arbejdsrelaterede kvalitetsmål og eksterne kvalitetsmål for miljø- og naturforhold. Emballageindustrien finder det vigtigt, at kvalitetsmål bunder i den interne administration i kommunerne, og henviser til, at kvalitetsstyringsloven ikke må ændre den materielle lovgivning, og dermed skabe uensartede forhold for erhvervslivet.

DANVA finder det oplagt også at inddrage eksterne aktører i forbindelse med udarbejdelsen af politikker, mål, procedurer osv.

DANVA finder i øvrigt, at der i lovbemærkningerne til § 5 skal stå noget om sammenhængen mellem de lokale kvalitetsmål og diverse sektorplaner, der ifølge DANVA bl.a. indeholder elementer, der er god fornødt i at betragte som kvalitetsmål.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det fremgår allerede af bemærkningerne til lovforslagets § 7, at det ikke er tanken, at bemyndigelsen skal anvendes til at fastsætte regler om indholdet af myndighedens kvalitetspolitik og -mål. For at afhjælpe KLs bekymring, har ministeriet valgt at fjerne hjemmelen fra lovforslaget og i stedet udtømmende regulere i loven, hvilke krav, der stilles til kommunalbestyrelsernes kvalitetspolitik og -mål.

Mht. DIFs bemærkninger, skal Miljøministeriet henvise til, som det også fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at kvalitetsstyrings-systemet vedrører formelle retningslinjer og ikke indebærer indførelse af nye, materielle retningslinjer for opgavevaretagelse på de omfattede lovområder. Lovforslaget ændrer ikke ved det rum, kommunerne hidtil har haft for at fastsætte kvalitetspolitikker og -mål, herunder miljømål, ligesom kommunernes rammer for skønsudøvelse er upåvirket af lovforslaget.

M.h.t. sammenblanding af interne og eksterne kvalitetsmål finder Miljøministeriet ikke, at dette udgør et problem, da kravet om kvalitetspolitik og -mål, jf. ovenfor ikke er et krav om et bestemt materielt indhold.

I forhold til DANVAs bemærkninger henviser ministeriet til, at det er op til den enkelte kommune at vurdere behovet for og omfanget af inddragelse af eksterne aktører i forbindelse med udarbejdelsen af politikker, mål, procedurer osv. I forbindelse med offentliggørelse af mål og politikker mv. vil der endvidere være mulighed for dialog.

Det står også kommunerne frit for ved formuleringen af deres politikker og mål at lade sig inspirere af sektorplanerne.

Lovforslaget er ændret som følge af KLs bemærkninger. Bemærkningerne har ikke i øvrigt givet anledning til ændring af lovforslaget.

Ad 9. Udvidelse af den/de systemansvarliges opgaver

KL finder, at bestemmelsen om at udpege en systemansvarlig er overflødig, da dette vil være en naturlig del af kommunernes implementering af systemet.

DI finder, at den eller de systemansvarliges opgaver udvides til også at omfatte overvågning af, at aftalen mellem KL og miljøministeren overholdes. DI foreslår, at overholdelse af aftalen kan inddrages i de interne audits.

Miljøministeriets bemærkninger:

M.h.t. KLs forslag bemærkes, at udpegningen af en systemansvarlig er et så centralt element i et kvalitetsstyringssystem, så det er naturligt direkte at nævne, at der skal udpeges en sådan i loven – uanset at ministeriet er enig med KL i, at kommunerne i alle tilfælde vil udpege en ansvarlig for implementeringen, procedurer mv.

Det er ikke ministeriets opfattelse, at der bør fastsættes regler om myndighedens interne overvågning af aftalens overholdelse.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer af lovforslaget.

Ad 10. Løbende revurdering og opdatering af Miljøministeriets, KLs og ARFs standardprocedurer

DAKOFA finder, at der skal ske en løbende revurdering og opdatering af de standardprocedurer, som Miljøministeriet, KL og Amtsrådsforeningen udarbejder. Herudover finder de, at standardprocedurerne sendes i en offentlig hørings- eller kommenteringsrunde, hvis tiden tillader det.

DANVA anmoder om at blive inddraget i det fremtidige arbejde i Miljøministeriet med beskrivelse af standardprocedurer mv.

Miljøministeriets bemærkninger:

Ministeriet er enig i behovet for løbende revurdering og opdatering af kvalitetsstyringssystemets procedurer. Netop gennem krav om løbende vedligeholdelse og forbedring af systemet sikres det, at opgaverne ikke varetages efter forældede og utidssvarende procedurer. M.h.t. standardprocedurerne, der tilbydes kommunerne, og som vil lette systemetableringen i den enkelte kommune, er der tale om et engangsinitiativ, der ikke er aktuelle planer om at følge op på. Det er kommunerne, der har ansvaret for vedligeholdelsen og forbedringen af procedurerne – ligesom i dag. M.h.t. efterlysningen af en offentlig hørings- eller kommenteringsrunde af standardprocedurerne er der ikke planlagt en sådan. Standardprocedurerne forventes præsenteret på en hjemmeside, som enhver har adgang til.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

Ad 11. Håndhævelse og sanktionsmuligheder

KL finder i relation til lovforslagets § 18, at det bør tydeliggøres, at der er tale om en påbudsbestemmelse.

DAKOFA finder, at det er uklart, hvilke sanktionsmuligheder ministeren har, hvis en kommune ikke retter sig efter et givet påbud, og hvilke sanktionsmuligheder ministeren har efter den 1. januar 2010, hvor påbudsbestemmelsen ikke længere finder anvendelse.

Det Økologiske Råd finder, at der bør være hjemmel til, at ministeren efter forhandling med KL kan udstede en bekendtgørelse, der fastlægger kommunens forpligtelser efter loven, således at kvalitetsstyringen indføres som bindende regler, der kan håndhæves over for kommuner, som ikke måtte opfylde deres forpligtelser efter loven.

Miljøministeriets bemærkninger

Mht. påbudsbestemmelsen vil ministeriet indsætte ordet "påbud" i bestemmelsen.

Som beskrevet i bemærkningerne til § 16, stk. 2, strækker Miljøministeriets reaktionsmuligheder sig fra mere uformelle kontakter, vejledende udtalelser, henvendelse til statsforvaltningerne i henhold til styrelseslovgivningen med de deraf følgende håndhævelsesmidler – og evt. til politianmeldelser.

Ministeriet har forstået Det Økologiske Råds bemærkninger således, at rådet foretrækker, at den trinvis udbygning af systemet fastsættes ved bindende regler i stedet for ved aftale mellem miljøministeren og KL, som kun kan håndhæves overfor den enkelte kommune ved meddelelse af påbud.

Modellen med at kombinere lov og aftale er inspireret af de gode erfaringer fra miljøministerens aftale med KL om minimumsfrekvenser for tilsyn. Modellen i lovforslaget om kvalitetsstyring må forudses at underbygge en fornuftig udbygningstakt af systemet på en langt smidigere måde end bindende retningslinier.

Lovforslaget er ændret i overensstemmelse med bemærkningen fra KL. Bemærkningerne har ikke i øvrigt givet anledning til ændring af lovforslaget.

Ad. 12. Afgrænsningen af bemyndigelsesbestemmelserne

Danske Maritime finder, at bemyndigelsesbestemmelserne ikke er afgrænset tilstrækkeligt og nævner som eksempel, at ministeren kan udvide lovens område til enhver lov – også uden for miljøområdet.

Miljøministeriets bemærkninger

Til det konkrete eksempel vedrørende udvidelse af lovens anvendelsesområde til også at omfatte lovgivning uden for miljøområdet (lovforslagets § 2) henvises til Miljøministeriets bemærkninger til punkt 2.

Vedrørende det konkrete eksempel bemærkes i øvrigt, at hjemlen til at inddrage anden lovgivning under kvalitetsstyringsloven er udtaget af lovforslaget, jf. bemærkningerne til punktet "Øvrige konkrete bemærkninger".

Det er Miljøministeriets opfattelse, at det i lovforslagets bemærkninger tilkendegives og afgrænses, hvorledes ministeren kan udmønte bemyndigelserne. Der er samtidig udsendt udkast til tilhørende bekendtgørelse i høring.

Som følge af bemærkningerne har ministeriet yderligere uddybet bemærkningerne til bemyndigelsesbestemmelserne i lovforslaget.

Ad 13. Nærmere uddybning af ordningens formål, herunder fastlæggelse af kvalitetsniveau

Danske Maritime finder, at graden af ensartethed ligesom selve kvalitetsniveauet skal fastlægges eksplicit i loven, således at det ikke er kommunerne selv, der skal lægge niveauet.

Miljøministeriets bemærkninger

Kvalitetsstyringsordningen hverken skærper eller lemper formelle krav til sagsbehandlingen, hvilket ville forudsætte ændringer i den respektive lovgivning. Kvalitetsstyringsordningens krav om, at kommunerne skal fastlægge en kvalitetspolitik og kvalitetsmål samt kravet om, at kvalitetspolitikken og målene skal offentliggøres, vil skabe synlighed omkring kommunernes kvalitetspolitik og kvalitetsmål.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

Ad 14. Inddragelse af sektorplaner under lovforslaget

DANVA anbefaler, at ordningen også kommer til at omfatte planlægningsarbejdet – eksempelvis indsatsplaner efter Vandforsyningsloven.

Miljøministeriets bemærkninger

Det fremgår af lovbemærkningerne til lovforslagets § 2, at sagsbehandling omfatter udarbejdelse af diverse sektorplaner. Det drejer sig også om fx indsatsplaner.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

Ad 15. Evaluering af kvalitetsstyringssystemet

DANVA foreslår, at der laves en national evaluering af kvalitetsstyringssystemets effekt efter eksempelvis 3 års anvendelse.

Miljøministeriets bemærkninger

Ministeriet er enig i behovet for løbende at evaluere kvalitetsstyringssystemets effekt. Dette er da også en central del af selve kvalitetsstyringssystemet, hvor der er krav om periodisk overblik over kvalitetsstyringssystemets indsats og resultater, og krav om forbedring og vedligeholdelse. Både kommunerne og de 7 decentrale statslige miljøcentre vil skulle gennemføre denne løbende evaluering.

Eftersom både Miljøministeriets decentrale enheder og kommunerne er omfattet af ordningen, vil der være rig mulighed for hen ad vejen at vurdere

behovet for at indhøste erfaringer med anvendelsen af kvalitetsstyringssystemerne.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

Ad 16. Indberetning

KL har henvist til, at kommunerne i dag indberetter en række rapporter til Miljøministeriet, herunder bl.a. den årlige tilsynsrapport. KL foreslår derfor, at de dele af kvalitetsstyringssystemet, der forventes indberettet til Miljøministeriet, inkorporeres i den årlige tilsynsrapport, således at dobbelt indberetning undgås. Alternativt foreslås det, at bekendtgørelsen om indberetning af miljøtilsyn ophæves.

KL mener i øvrigt, at bemyndigelsen i lovforslagets § 16 efter sin ordlyd er meget bred i forhold til dens påtænkte anvendelsesområde, og at det derfor bør præciseres i bemærkningerne, hvad hjemmelen skal bruges til.

Miljøministeriets bemærkninger:

Området for kommunalbestyrelsernes indberetning til staten er meget begrænset, idet det kun er tanken, at der umiddelbart efter den 1. januar 2007 skal indberettes oplysninger om hvorvidt kommunalbestyrelserne overholder de krav til kvalitetsstyringssystemet, der er gældende pr. 1. januar 2007. Endvidere forventes der fastsat indberetningskrav i perioden fra 2007 indtil kommunalbestyrelserne er blevet certificeret (senest den 1. januar 2010). Herudover skal der alene indberettes oplysninger om kommunalbestyrelsens opnåelse af certificering og recertificering samt om kommunalbestyrelsens eventuelle fortabelse af certificering. Der er derfor ikke tale om dobbeltindberetning i forhold til tilsynsberetningerne.

Til imødekommelse af KLs bemærkning om bemyndigelsens anvendelsesområde, er bemærkningerne blevet uddybet, så det mere præcist fremgår, at det er de ovennævnte oplysninger, der skal indberettes til ministeriet.

Ad 17. Omfanget af pligten til koordinering

DANVA mener, at koordinering ikke alene skal ske mellem myndigheder, men også med ikke-myndigheder, der besidder en særlig viden.

Miljøministeriets bemærkninger:

Lovforslagets afgrænsning af § 6 tager udgangspunkt i, at der skal ske koordinering mellem myndigheder med afgørelseskompetence på natur- og miljøområdet. Regler om offentlig høring medfører også indhentning af viden fra diverse interessenter. Endelig henviser ministeriet til lovforslagets regler om tilkøb af kompetence.

Kvalitetsstyringsordningen medfører ikke ændringer af den materielle lovgivning. I det omfang det følger af natur- og miljølovgivningen, at der skal ske en koordinering, vil dette skulle indgå som et element i kommunalbestyrelsens sagsbehandlingsprocedurer. På den baggrund er bestemmelsen ændret, så den ikke omfatter pligtmæssig koordinering. Bestemmelsen indeholder herefter en forpligtelse for kommunalbestyrelsen til ved sagsbe-

handlingen at overveje, om der, i videre omfang end det følger af natur- og miljølovgivningen, er behov for koordinering mellem flere myndigheder.

Konkrete bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Miljøministeriet har korrigeret forkerte paragrafhenvvisninger i lovforslaget.

Til lovforslagets bemærkninger

DANVA anmoder om, at vandområdet i bemærkningerne til lovforslagets § 6 bliver nævnt som eksempel på områder, hvor der er et stort behov for koordinering på tværs af kommunegrænser. Dette gælder generelt på planlægningsområdet (sektorplaner) og også i relation til emner som tilladelser, grundvandsbeskyttelse og arealbeskyttelse.

DANAK påpeger i relation til § 12, at det ikke er korrekt at skrive EU-lande, idet EA-aftalen også dækker lande, som ikke er medlem af EU. Ønskes en afgrænsning hertil, foreslås formuleringen "akkrediteret af DANAK eller af et tilsvarende akkrediteringsorgan, som er medunderskriver af EA's (European co-operation for Accreditation) multilaterale aftale om gensidig anerkendelse, og som er etableret i et EU/EØS-land."

Dansk Landbrug finder i relation til § 16, at det er uklart, hvad et ulovbestemt overtilsyn er.

Dansk Landbrug foreslår, at der i afsnit 1 om lovforslagets baggrund og formål indsættes "eventuelle" foran kommunale fællesskaber.

Miljøministeriets bemærkninger:

Alle akkrediteringsorganer, der er medunderskrivere af EA's multilaterale aftale om gensidig anerkendelse omfattes udtrykkeligt af bestemmelsen. Det er således ikke hensigten med bestemmelsen at foretage en afgrænsning til akkrediteringsorganer i andre EU-lande. Bemærkningerne indskrænker heller ikke anvendelsesområdet, idet det heraf fremgår, at akkrediteringer foretaget af akkrediteringsorganer i andre EU-lande anerkendes på linje med akkrediteringer foretaget af DANAK, samt at udenlandske akkrediteringsorganer har mulighed for at tilbyde deres tjenester i Danmark.

I 2003 blev det ulovbestemte tilsyn med kommunernes konkrete forvaltning i enkelte sager af ministeriets sagsområder kodificeret i styrelseslovens § 63 a. Herefter er der nu en ulovbestemt adgang for den enkelte ressortminister til at udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser. Bestemmelsen tillægger ikke den enkelte ressortminister nogen beføjelser til at træffe bindende afgørelser eller foretage bindende retlige skridt, f.eks. i form af sanktioner, overfor kommunerne.

Til Dansk Landbrugs bemærkning om indsættelse af ordet "eventuelle" foran kommunale fællesskaber, henviser Miljøministeriet til, at lovforslaget omfatter både kommunalbestyrelserne og de kommunale fællesskaber.

Lovforslagets bemærkninger vil blive præciseret på baggrund af DANVAs bemærkninger og Dansk Landbrugs bemærkninger om overtilsynet. Bemærkningerne har ikke i øvrigt givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Til lovforslagets § 1

FAKS finder, at bestemmelsens stk. 2 er overflødig, idet målet med kvalitetsstyringssystemet skal være at overholde love, og at sager behandles lige.

Miljøministeriets bemærkninger:

Efter bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 2, skal myndighedens kvalitetsstyringssystem løbende vedligeholdes og forbedres. Denne programmerklæring signalerer den i systemet iboende forbedringskultur, som er meget vigtig for, at myndighederne løbende kan arbejde sig hen imod de overordnede mål med kvalitetsstyringsloven. To af disse mål er i øvrigt ensartethed i sagsbehandlingen og faglig kvalitet i sagsbehandlingen.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer af lovforslaget.

Til lovforslagets § 2

Indenrigs- og Sundhedsministeriet finder, at stk. 1 skal formuleres: "Kommunalbestyrelsen skal indføre og anvende et kvalitetsstyringssystem." Bemærkningen gælder i øvrigt generelt for lovforslaget. Ministeriet har i den forbindelse henvist til, at betegnelsen "kommunalbestyrelsen", der bruges om det organ, der efter lovgivningen tillægges en pligt, tillige omfatter et kommunalt fællesskabs styrende organ (bestyrelse) i det omfang, det kommunale fællesskab har fået overført beføjelser fra en kommunalbestyrelse.

Dansk Landbrug foreslår formuleringen i stk. 2, nr. 17 ændret til "lov om planlægning, for så vidt angår VVM-bestemmelser", således at både VVM-screeninger og VVM-pligtige projekter omfattes af ordningen.

Miljøministeriets bemærkninger:

Ministeriet er enig i Indenrigs- og Sundhedsministeriets bemærkninger, og lovforslaget vil blive ændret i lyset heraf.

Det er Miljøministeriets opfattelse, at bestemmelsen i sin nuværende affattelse både omfatter screeninger og godkendelser, hvilket også fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen. Dansk Landbrugs bemærkning har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

Til lovforslagets § 3 og § 4

DANAK finder ikke, at det fremgår af § 3, at myndigheden skal udpege en ansvarlig ledelse i relation til kvalitetsstyringssystemet.

DANAK finder, at det er uklart, hvad der menes med "ansvarlig for kvalitetsstyringssystemet" i lovforslagets § 4.

Dansk Landbrug finder, at det i § 4, stk. 2 er uklart, om bestemmelsen skal sikre fastlæggelse af opgaver, som den systemansvarlige er ansvarlig for, eller om der er tale om procedurer for udpegning af en systemansvarlig.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet har præciseret § 3 og § 4, så det nu klart fremgår af § 3 vedrører fordeling af ansvar og beføjelser i relation til kommunens sagsbehandling, mens § 4 vedrører fordeling af ansvar og beføjelser i relation til kvalitetsstyringssystemet, herunder udpegning af en eller flere systemansvarlige.

Ledelsesansvaret ligger i kommunalbestyrelserne, der kan delegerede nedad i organisationen. Ministeriet har ikke fraveget dette sædvanlige udgangspunkt. På baggrund af DANAKs bemærkninger vil det i bemærkningerne til § 4, stk. 2, blive præciseret, at der skal ske rapportering til den eller de ledelsespersoner, der udpeges hertil.

Miljøministeriet er enig i med Dansk Landbrug i, at bemærkningerne omkring den systemansvarliges opgaver med fordel kan udbygges. Det er nu præciseret i bemærkningerne til § 4, at den systemansvarlige som minimum bl.a. skal iværksætte interne audits og analysere auditresultaterne, iværksætte brugertilfredshedsundersøgelser og analysere resultaterne heraf og følge op på tidligere evalueringer af kvalitetsstyringssystemet.

Vedrørende Dansk Landbrugs bemærkninger er Miljøministeriet enig i, at der mangler en bestemmelse om, at myndighederne skal have procedurer, der fastlægger den systemansvarliges opgaver.

Lovforslaget er ændret i lyset af ovennævnte bemærkninger.

Til lovforslagets § 7

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har bemærket, at den kommunale styrelsesform er et udvalgsstyre, og at der ud over de stående udvalg kan nedsættes særlige udvalg til varetagelse af bestemte hverv eller til udførelse af forberedende eller rådgivende funktioner for kommunalbestyrelsen. Henlæggelse af kommunale opgaver til særlige råd, nævn eller lignende eller til enkeltpersoner kræver udtrykkelig lovhjemmel, da man dermed fraviger det almindelige kommunale styrelses- og beslutningssystem. Det er Indenrigs- og sundhedsministeriets opfattelse, at bestemmelsen i lovforslagets § 7 ikke indeholder hjemmel til at henlægge kommunale opgaver til særlige nævn, råd eller lignende. De opfordrer til, at det præciseres, hvilke udvalg, der skal kunne nedsættes i medfør af bestemmelsen.

Miljøministeriets bemærkninger:

Efter lovforslagets § 7 kan ministeren fastsætte regler om, at myndighederne skal have procedurer, der sikrer, at det overvejes, om det vil være hensigtsmæssigt at der ad hoc eller permanent nedsættes udvalg til behandling af grænseoverskridende sager. Formålet med sådanne ad hoc eller permanente udvalg er at optimere koordineringen mellem myndighederne.

Ved oprettelsen af disse udvalg vil der ikke ske en henlæggelse af kommunale opgaver til udvalget. Opgaverne forbliver i de respektive kommuner, der blot koordinerer løsningen af opgaverne pga. deres grænseoverskridende karakter. På den baggrund er der ikke fundet behov for at indsætte en udtrykkelig hjemmel i bestemmelsen.

På baggrund af Indenrigs- og Sundhedsministeriets bemærkninger er ovenstående præciseret i lovforslaget.

Til lovforslagets § 11

FAKS finder, at det bør specificeres, hvor omfattende brugertilfredshedsundersøgelser, der ønskes udført.

Miljøministeriets bemærkninger:

Metodefrihed er et centralt princip i lovforslaget. Dette gælder også brugertilfredshedsundersøgelserne, som kommunerne kan vælge at tilrettelægge på flere forskellige måder.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer af lovforslaget.

Til lovforslagets § 12

DANAK finder, at stk. 1 bør formuleres "Certificeringen skal være baseret på et uvildigt certificeringsorgans bedømmelse af overensstemmelse ved gennemførelse af eksterne audits."

DANAK finder, at stk. 2 bør formuleres "Certificeringsorganet skal være akkrediteret til at certificere myndigheders kvalitetsstyringssystemers overensstemmelse med krav i loven og regler i medfør heraf. Akkrediteringen skal være foretaget af DANAK, Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond eller et tilsvarende akkrediteringsorgan, som er medunderskriver af EA's (European co-operation for Accreditation) multilaterale aftale om gensidig anerkendelse."

DANAK finder, at stk. 3 bør formuleres: "Certificeringen skal være opnået første gang inden den 1. januar 2010 og skal som minimum vedligeholdes ved certificeringsorganets gennemførelse af årlige audits og re-certificering hvert 3. år."

Miljøministeriets bemærkninger:

Bestemmelsen er ændret i lyset af DANAKs bemærkninger. Som følge af Miljøministeriets generelle bemærkninger til pkt. 1 vil perioden for recertificering blive forlænget til 4 år.

Lovforslaget er således ændret i lyset af de fremkomne bemærkninger.

Øvrige konkrete bemærkninger

DIF finder, at det vil være naturligt, hvis kommunerne indfører og anvender en procedure, der sikrer, at der ved sagsbehandling vedrørende en for-

enings forhold til natur- og miljøområdet altid sker koordinering med kultur- og fritidsområdet.

DAKOFA opfordrer til, at det hurtigst muligt gøres muligt for certificeringsorganer at blive akkrediteret til at certificere myndighedernes kvalitetsstyrings-systemer.

Miljøministeriet oplyser endelig, at der efter høringen er indsat en bestemmelse i lovforslaget, hvorefter lov om forpligtende kommunale samarbejder ændres, således at også opgaverne efter kvalitetsstyringsloven omfattes af obligatorisk delegation.

Miljøministeriet har fundet det mest hensigtsmæssigt, at de love, der er omfattet af kvalitetsstyringsloven, fremgår direkte af denne; dette også i lyset af, at inddragelse af nye love under kvalitetsstyringsloven vil kræve ændring af lov om forpligtende kommunale samarbejder.